

Sygn. akt III S 8/12

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel SSA Urszula Iwanowska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **S. P.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w Szczecinie**

skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

p o s t a n a w i a :

odrzuć skargę.

Sygn. akt III S 8/12

UZASADNIENIE

Skarga ubezpieczonego S. P. jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu.

Sprawa objęta skargą została wszczęta na skutek odwołania S. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 26 maja 2010 roku, odmawiającej skarżącemu przeliczenia emerytury zgodnie z jego wnioskiem.

Z ustaleń Sądu Apelacyjnego poczynionych w oparciu o akta sprawy, której dotyczy skarga wynika, że w dniu 24 sierpnia 2011 roku w sprawie VII U 214/11 został wydany wyrok oddalający odwołanie ubezpieczonego. Orzeczenie jest prawomocne.

Zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu reguluje ustawa z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843, z późn. zm.). Z art. 2 wyżej wymienionej ustawy wynika, że strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż jest to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności

faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, przy czym dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty sprawy. Zgodnie natomiast z art. 5 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 roku skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Z utrwalonego w judykaturze poglądu wynika, że skarga na przewlekłość postępowania ma charakter wstępny i stanowi doraźną interwencję przeciwdziałającą trwającej przewlekłości postępowania. Jej funkcją jest przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego biegu, czemu służy zarówno samo stwierdzenie przewlekłości postępowania (art. 12 ust. 2 ustawy), jak też możliwość zalecenia podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie (art. 12 ust. 3 ustawy). Skarga ma zapewnić szybką reakcję na trwającą zwłokę w czynnościach sądu (por. mającą moc zasady prawnej uchwałę siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005 nr 5, poz. 71). Decydujące znaczenie ma jednak przepis art. 5 ust. 1 ustawy stanowiący, że skargę o stwierdzenie, iż w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2005 r., III SPP 120/05, OSNP 2006 nr 5-6, poz. 102). W świetle powyższego uznać należy, że celem, jaki przyświeca postępowaniu ze skargi nie jest samo stwierdzenie przewlekłości i ewentualne zasądzenie odpowiedniej sumy pieniężnej. Uwzględnienie skargi ma spełnić przypisaną jej funkcję wymuszenia nadania takiego biegu sprawie sądowej, który umożliwi sprawne ukończenie toczącego się postępowania.

Oczywiste jest, że pozbawione takiego znaczenia byłoby stwierdzenie przewlekłości w sprawie zakończonej już prawomocnym wyrokiem sądu. Tego rodzaju sytuacja zachodzi zaś w sprawie niniejszej, w której postępowanie sądowe zakończyło się prawomocnie już w dniu 15 września 2011 r. Z przytoczonych powyżej przepisów wynika bowiem, że skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki wnosi się w czasie trwającego postępowania sądowego, a nie po jego ostatecznym zakończeniu.

W postanowieniu z dnia 26 lipca 2006r. (III SPP 30/06, OSNP 2007/15-16/240) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że orzeczenie w przedmiocie skargi na przewlekłość postępowania staje się zbędne po uprawomocnieniu się wyroku kończącego postępowanie w sprawie.

Skarga złożona po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie jest zatem niedopuszczalna i podlega odrzuceniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2006 r., III SPP 9/06, niepubl. oraz postanowienie z dnia 07 czerwca 2006 r. w sprawie III CSP 1/06 – LEX nr 347333).

W świetle powyższego skargę ubezpieczonego S. P. z dnia 17 września 2012 roku należało odrzucić jako niedopuszczalną o czym orzeczono na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 5 ust. 1 i art. 8 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Na zakończenie niniejszych rozważań Sąd Apelacyjny jedynie wskazuje skarżącemu, że wyrok w jego sprawie został wydany z naruszeniem przepisów prawa i skarżący powinien rozważyć możliwość wniesienia nadzwyczajnego środka odwoławczego jakim jest skarga o wznowienie postępowania oparta o treść artykułów 405 i następane kodeksu postępowania cywilnego.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak SSA Zofia Rybicka-Szkibiel